

Posudek pedagoga hlavního oboru a vedoucího diplomních úkolů Michaely Augustinové

Michaelu Augustinovou charakterizuje dvojí zaměření, co se týče hudebních aktivit. Vedle skladby studuje klavír v magisterském stupni, přičemž její působení v obou oblastech lze považovat za nadprůměrné jak celkovou úrovní, tak specifickou povahou dosahovaných výsledků.

Hudební jazyk Michaely Augustinové prošel během studia výrazným vývojem, přičemž základní charakteristiky její kompoziční poetiky zůstávají zachovány. Její vývoj se projevuje především ve vzrůstající schopnosti uvědomovat si skrytý potenciál hudebních myšlenek, které samy o sobě nejsou výjimečné, ale v průběhu znějící hudby se „aktualizují“ a vstupují do nečekaných kontextů. Jde o postupné vyhraňování určitých preferencí ve výběru kompozičního materiálu a charakteristických kompozičních postupů.

Zdrojem inspirace jsou Michaela duchovní náměty, je v tomto smyslu nadprůměrně vzdělaná (např. včetně znalosti hebrejštiny), dále má silný smysl pro výtvarné podněty, které osobitým způsobem transformuje do hudebních tvarů. Transformace vizuálních podnětů nebo představ je důležitým prvkem její kompoziční metody.

Zajímavá je pracovní metoda, kterou si během studia osvojila. Její skladby vznikají z jakýchkoli velmi povšechných konceptů, které většinou obsahují pouze v základních obrysech zapsané melodické myšlenky a jednoduchý harmonický výklad. Na tento základ poté aplikuje značně racionální konstrukce týkající se např. harmonických progresí nebo rytmických poměrů. Osobitý charakter její hudba získává právě prostřednictvím střetu těchto dvou zdánlivě nekompatibilních kompozičních přístupů. Jde o velmi pracnou metodu, která vyžaduje neustálé zpřesňování dílčích výsledků. Zajímavé je rovněž, že v povaze tohoto přístupu je oddělená práce s hudebními parametry. Řešení témbrových a dynamických aspektů přichází na řadu poměrně pozdě, v podstatě Michaela začíná o těchto parametrech uvažovat až na základě dokončeného partituru. Nejde ale o tradiční instrumentaci „univerzálně“ koncipované hudební struktury, ale opět o oddělené myšlení o tomto rozměru vznikající hudby. Typické je rovněž tihnutí k nehierarchické tektonice, kdy skladba obsahuje několik dynamických a výrazových vrcholů, z nichž žádný není jednoznačně určující. Michaelina metoda se vyvíjela plynule během studia. V prvních skladbách šlo spíše o náznaky uvedených preferencí, přičemž jiné plochy byly silně ovlivněny různými poměrně nesourodými vzory. Bakalářská práce představuje podle mého názoru dosavadní vrchol na nadějně cestě k značně osobitému hudebnímu vyjadřování. Za cenné považuji i to, že nejde o povrchní přejímání vzorů „hlavního proudu“ nebo příklon k nějakému konkrétnímu směru dnešní hudby. Určité rezervy zatím spatřuji ve schopnosti samostatné práce. Důvod je možná právě ve výše popsané metodě, která klade mimořádný nárok na „ponor do detailu“ a současně na schopnost „objektivizace“, odstupu umožňujícímu vyhodnotit výsledek interakce v první fázi až neuměle působícího hrubého materiálu s abstraktními racionálními modely. Michaela potřebuje v určitých fázích práce zatím „vnější impuls“, který jí umožní nalézt nutný nový pohled, vyhodnotit stav práce pokračovat tak, aby se práce kvalitativně posunula směrem k osobitému výsledku.

V průběhu práce na diplomním textu naopak Michaela projevila značnou samostatnost, zejména co se týče schopnosti vyhledat a zpracovat zdroje a začlenit je do svého teoretického konceptu.

Michaela Augustinová po celou dobu studia své úkoly plnila svědomitě a prokázala schopnost cílevědomé a soustavné práce. Vzhledem k náročné kompoziční metodě a tomu, že se stejně intenzivně věnuje svému druhému oboru – klavíru, není její pracovní výstup příliš rozsáhlý, s přehledem ale splňuje nároky bakalářského výstupu. Vzestupná tendence její práce je z výsledků zřejmá.

Považují proto Michaelu Augustinovou za plně způsobilou podrobit se státní bakalářské zkoušce a doporučuji přijmout její diplomové práce k obhajobě.

V Trněném Újezdu, 24.5.2021

prof. Hanuš Bartoň